

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

Obsah

- 1 Božské srdce
- 2 Otec - prameň svätosti
- 3 Peter Árvay
- 5 Odpuštová slávnosť
- 6 Erb
- 7 Misijná púť detí
- 9 Oslava narodenín
- 11 Svätodušný pondelok
- 11 Návšteva z univerzity

Božské srdce

foto: <http://modlitba.sk/wp-content/uploads/2015/06/najsvatejsie-srdce.jpg>

Obraz dobrého pastiera, ktorý našiel svoju ovečku a položil si ju na plecia, je známy každému z nás. Poznali ho už prví kresťania a ešte pred nimi Boží ľud, Izrael. Izraeliti ako kočovníci a polokočovníci sa živili chovom oviec a dobytky. Preto obraz dobrého pastiera a stratenej ovce im bol veľmi zrozumiteľný.

Koľkokrát preto museli prežívať radosť, ku ktorej aj nás pozýva Ježiš: „Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, čo sa mi stratila.“

Dobrý pastier je zjednocovateľom svojho stáda.

Je to on, okolo ktorého sa zhromažďujú ovce, ktorý ich hľadá, zranené obväzuje, slabé posilňuje, tučné a silné ochraňuje. Tak zjavuje pastier hĺbku lásky k svojim ovciam.

A hoci Božie slovo hovorí o pastierovi a ovciach, každému z nás je zrejme, že je reč o Kristovi a o nás, jeho učeníkoch.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
 Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Gajancová, Martin Brziak, Miroslava Triznová
 Cenzor: Michal Marlenga
 Jazyková úprava: Anna Ondrejková
 Grafická úprava: MM
 Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie 29. 4. 2014. Prot. č. 789/14
 Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
 Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátene príspevkov.

Ježiš povedal: „A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“

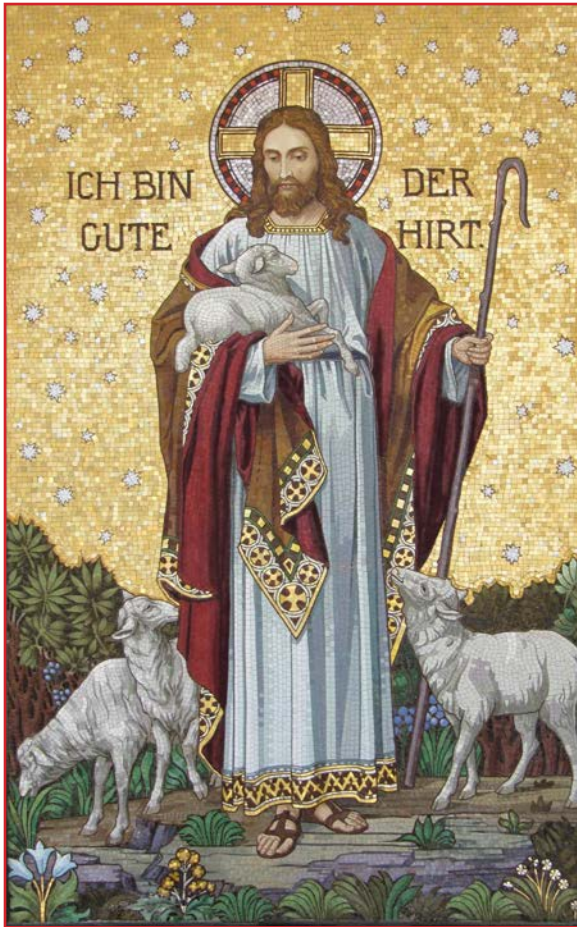

foto: <https://www.crossroadsinitiative.com/wp-content/uploads/2016/02/gregory-of-nysa-prayer-to-the-good-shepherd.jpg>

Ježiš prišiel, aby zhromaždil rozptýlené Božie deti, a raduje sa z každého, kto robí pokánie a vracia sa do Cirkvi, jeho ovčince. A je to jeho láska, ktorá sa zjavila na kríži, ktorá všetkých priťahuje k Bohu. Sv. Pavol píše: „Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici“ (Rim 5, 8), teda keď sme boli stratení, keď sme odišli od Boha. Ježiš nás zjednocuje skrze lásku, ktorú uskutočnil a zjavil na kríži.

Pokiaľ bude svet svetom, vždy bude dosť tých, ktorých chce Kristus zhromaždiť do svojej Cirkvi.

GEORGIUS

Sú takí, ktorí Krista ešte nepoznajú. Im musíme hlásať evanjelium svojím životom a aj slovom.

Sú takí, ktorí sa od Cirkvi oddelili a už neveria v Krista, niektorí neveria v Boha, iní v Cirkev ako jeho tajomné telo.

A sú aj takí, ktorí síce patria do Cirkvi, ale ich srdce je ďaleko od Boha a jeho vôle.

Kristus prišiel, aby všetkých týchto priviedol späť do Cirkvi, ktorá je zárodok Božieho kráľovstva na zemi, lebo ako hovorí jeden z dokumentov Druhého vatikánskeho koncilu, Bohu sa zapáčilo spasť ľudí nie každého osve, ale ako jeden ľud. Kristovo srdce je stále zraňované hriechmi a stále otvorené, aby vylievalo milosrdenstvo na každého hriešnika, ktorý ho o to prosí, a privinulo si ho späť k sebe.

Na jednej strane sme to my, ktorí sa potrebujeme neustále vracieť ku zdroju milosrdenstva, ku láskavému Kristovmu srdcu, no na druhej strane sme povolaní, každý svojím spôsobom, pomáhať Kristovi hľadať a zhromažďovať Božie stádo, chrániť ho. Máme účasť na jeho úlohe pastiera, ale zároveň sme ovce, ktoré potrebujú Božie milosrdenstvo. Často prosíme o Božie milosrdenstvo. Ďakujeme za vodu krstu a krv, ktorá nás očisťuje.

Duchovný otec Michal

Otec - prameň svätosti

V knihách Svätého písma sa veľmi často nachádza spojenie Božieho mena s prívlastkom svätý. Je to najpoužívanejšie slovo, keď sa hovorí o Bohu. Hlása mimoriadnu vlastnosť a kvalitu jeho bytosti. „Videl som Pána sedieť na vysokom a vznešenom tróne; lem jeho rúcha naplňal chrám. Nad ním stáli serafíni; každý mal po šesť krídel: dvoma krídlami si zakrývali tvár, dvoma si

zakrývali nohy a dvoma lietali. A jeden druhému volal: „Svätý, svätý, svätý je Pán zástupcov, celá zem je plná jeho slávy“ (Iz 6,1-3).

Svätosťou Boha rozumieme jeho zvrchovanú dokonalosť a imúnosť proti každému zlu. V Bohu je plnosť všetkého dobra.

Katechizmus definuje svätosť Boha ako zalúbenie v dobrom a odmietanie akéhokoľvek zla. Svätosť je aj vznešenosť Boha, jeho veleba, jeho krása, nádhera a dokonalosť. Pre túto jeho vlastnosť je Boh v našich očiach nesmierne vznešený, úchvatný a hodný úcty. Preto sa pred ním koríme a klaníme sa mu.

Druhá eucharistická modlitba označuje nebeského Otca za prameň všetkej svätosti: „Naozaj si svätý, Otče, ty prameň všetkej svätosti.“ Boh je svätý sám zo seba. On je Svätosť sama. Nie je to iba jedna z jeho vlastností, ale jeho podstata. Teda nie je len svätý, ale je Svätosť. Božia svätosť sa vzťahuje aj na jeho bytie, aj na všetko jeho konanie.

Božia svätosť sa v prvom rade uplatňuje v hĺbkinách jeho trojičného života. Zo Zjavenia vieme, že Boh žije v Trojici osôb: Otec, Syn Boží a Duch Svätý.

Tri božské osoby sú realizáciou jediného a nerozdielného života Božej Svätosti. Preto kedykoľvek spomínáme a vyslovujeme Trojicu, pridávame k nej prívlastok Najsvätejšia.

Život troch božských osôb v Najsvätejšej Trojici je presiaknutý svätosťou, lebo je uskutočňovaním vzájomnej lásky medzi nimi. Tam, kde je absolútne dokonalá láska, niet miesta pre nedokonalosť, ba ani len náznak nedostatku dobra.

„Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora, zostupuje od Otca svetiel, u ktorého niet premeny ani zatmenia z obratu“ (Jak 1,17).

Svätý Ján apoštol svätosť Trojice vyjadruje slovami: „Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1Jn 4, 16).

Boh je svätý aj vo všetkej svojej činnosti. Všetko, čo koná, aj navonok nesie pečať jeho božskej svätosti. Všetko, čo robí, je dobré.

Nie náhodou Sväté písmo pri opise stvorenia sveta zdôrazňuje, že všetko, čo Boh stvoril, je dobré: „A Boh videl, že je to dobré“ (Gn 1,10). Tejto stope Božej svätosti vo všetkých stvoreniach dáva-me názov „posvätno“.

Všetky veci stvoreného sveta, najmä sám človek, práve preto, že sú ovocím svätého stvoriteľského diela Boha, sú pre nás posvätné. Posvätným je celý vesmír, posvätnou je príroda, v ktorej žijeme, a najposvätnejším zo stvorení je ľudská osoba. To preto, že človek bol stvorený na Boží obraz. Nesie priamo a bezprostredne pečať Božej svätosti. Preto človekovi prináleží osobitná úcta, ktorú je povinný každý z nás preukazovať aj voči sebe samému aj voči každej inej ľudskej osobe. Zneuctenie Božieho diela, najmä zneváženie dôstojnosti ľudskej osoby, je zneuctením samého svätého Boha - znesvätením jeho majestátu.

Svätosť Boha je prameňom svätosti pre stvorenia, najmä pre anjelov a ľudí, ktorých povoláva k spoločenstvu so sebou. Účasťou na živote Najsvätejšej Trojice sa stávame svätými.

Toto posväcovanie svätosťou Boha sa uskutočňuje v nás prostredníctvom daru Božej milosti, ktorú štedro rozdáva.

Pomocou daru milosti sa mu stávame stále viac podobnejší tým, že absorbujeme stále viac jeho svätosti do svojho života a konania.

Mons. Pavol Janáč

Peter Arway

Obraz Petra Árvaya na farskom úrade
Foto: Michal Marlena

Peter Árvay sa narodil 3. júla 1808 v Hladovke na Orave. Pochádzal zo šľachtickej rodiny Török z Veličnej.

Dňa 12. júna 1664 kráľ Leopold I. Habsburský povýšil do šľachtického stavu bratov Jána a Juraja Törökovcov a ich príbuzného Štefana Töröka. Rod používal aj priezvisko Árvay (Árvai), aby sa odlíšili od iných Törökovských rodov.

Filozofiu a cirkevné právo (jeden rok) študoval v Jágri. Teologické štúdiá v predpísanej dĺžke štyroch rokov absolvoval v Spišskej Kapitule.

Za kňaza bol vysvätený 5. augusta 1831. Hneď po vysviacke, takmer rok, až do 10. apríla 1832 pôsobil ako kaplán vo farnosti Bobrovec. Odtiaľ prichádza ako administrátor do Tepličky, farnosti patriacej do dištriktu Superior Liptoviensis. Zdržal sa tu len do 28. apríla 1832.

Farnosť v Tepličke prevzal bývalý markušovský kaplán Serafín Karol Schmutz. Peter Árvay sa stal kaplánom v Spišskej Kapitule. 29. októbra 1832 sa opätovne ujal pastorácie v Tepličke.

Po odpustovej slávnosti ku cti Narodenia sv. Jána Krstiteľa, ktorému je farnosť v Tepličke zasvätená, odišiel 26. júna 1834 späť do Bobrovca. Spravoval farnosť so šiestimi filiálkami a tromi kostolmi; okrem obcí Bobrovec, Trstené, Pavlova Ves, Bobrovček a Jalovec k nej patrili aj Smrečany a Žiar (dnes farnosť Okoličné).

Bol horlivým pastoračným kňazom, žil skromne; dal prestavať a obnoviť farský kostol a zadovážil preň zvon za 5000 zlatých. V roku 1840 založil v Bobrovci podľa vzoru írskoho priekopníka spolkov miernosti P. Mathewa prvý spolok striezlivosti na Slovensku. Na pôde spolku sa organizovalo protialkoholické hnutie a vykonávala sa osvetová a výchovná činnosť. Na pohreboch vraj zvonili osobitným „zvonom striezlivosti“ iba tomu, kto nepil. Staral sa o vzdelanie ľudu zakladaním nových škôl, ustanovil základinu na podporu druhého učiteľa v Bobrovci, ako aj učiteľov v Smrečanoch, Pavlovej Vsi a Trstenom, ktorých podnecoval k osvetovej činnosti. Staral sa o vdovy a siroty svojej farnosti, na výročité sviatky dostávali od neho podporu. V Bobrovci založil hasičský zbor. S nasadením vlastného života sa pričínil o zlikvidovanie epidémie cholery, ktorá vypukla v roku 1851 a vyžiadala si 158 obetí. Niektoré rodiny celé vymreli. Peter Árvay neváhal zriadiť lazaret pre 300 chorých v kostole sv. Juraja. Zriadil aj pohotovostnú dobrovoľnú službu, ktorá každého nakazeného odniesla do lazaretu. Obyvatelia nesmeli žiadneho choreho utajiť. Mŕtvych pochovali do spoločného hrobu, ktorý dodnes označuje

Tabuľa venovaná Petrovi Árvayovi umiestnená na farskom úrade
Foto: Michal Marlenga

pamätná tabuľa.

Panovník František Jozef I. ho za to vyznamenal Zlatým záslužným krížom s korunou (1857).

Od 10. novembra 1891 Petra Árvaya, ktorý ochorel, zastupoval starší kaplán Ján Zsilla.

Peter Árvay zomrel 23. januára 1892.

V roku 1992, pri príležitosti 100. výročia jeho úmrtia, bola na bobroveckej fare odhalená pamätná tabuľa.

Stanislav Misál,
správca farnosti Východná

Odpustová slávnosť

24. apríl patrí mučeníkovi svätému Jurajovi, patrónovi nášho farského kostola. Zomrel okolo roku 304 v Lydde. Je uctievaný na celom svete. Osobitne ho vzývajú vojaci, skauti, chorí na mor a malomocenstvo, je pomocníkom v boji proti pokušeniam a vo vojnovom nebezpečenstve. Za svojho ochrancu si ho vyvolili početné krajiny (Anglicko, Portugalsko, Aragónsko, Katalánsko, Gruzínsko, Litva, Čierna Hora, Srbsko, Etiópia) a mestá (napríklad Bejrút, Ja-
GEORGIUS

nov, Moskva).

Odpust sme začali sláviť už v nedeľu 23. apríla. O pol jedenástej slávil v našom chráme svätú omšu vdp. Stanislav Šverha, farský administrátor v Kvačanoch, ktorý predtým pôsobil ako vojenský kňaz na akadémii v Liptovskom Mikuláši. Vo svojom príhovore sa venoval najmä osobnosti svätého Juraja a jeho

Duchovný otec Stanislav Šverha počas svojho príhovoru

Foto: redakcia

Duchovný otec Michal Marlenga „pasovaný“ ako príjemca erbu

Foto: redakcia

odkazu pre nás. Počas bohoslužby bol inaugurovaný erb našej farnosti. Z rúk PhDr. Ladislava Vrtela, hlavného herolda Slovenskej republiky, ho prevzal náš

Po skončení odpustovej svätej omše
Foto: redakcia

Duchovný otec Patrik Solár počas odpustovej svätej omše
Foto: redakcia

pán farár.

V pondelok 24. apríla slúžil u nás slávnostnú svätú omšu vdp. Patrik Solár, ktorý účinkuje ako farský administrátor v Liptovskom Trnenci. Vraj sa u nás cítil ako na liečení, keď bol obklopený toľkými veriacimi. V Liptovskom Trnenci žije málo katolíkov a kostol navštevuje len pár ľudí. Sme radi, že sa „pozval“ aj na letnú odpustovú slávnosť, keď si uctieваме Pannu Máriu Nanebovzatú. Po svätej omši venoval chvíľu svojho času našim spevákom.

redakcia

Erb

Erb farnosti Bobrovec

Počas odpustovej svätej omše bol slávnostne inaugurovaný erb farnosti Bobrovec.

Erb Rímskokatolíckej cirkvi, farnosti Bobrovec, má túto podobu: v modrom štíte so širokou modrou, zlatou niťou oddelenou a zlatými gréckymi krížikmi poprekladanou bordúrou zlatý priebežný kríž, hore sprevádzaný dvoma striebornými, zlatom prepásanými ľaliami a dolu prekrytý skríženými atribútmi - zlatým kľúčom a strieborným mečom so zlatou rukoväťou a záštitou. Nad štítom sa vznáša čierny kňazský klobúk na každej strane s jedným strapcom na čiernej šnúre.

Obsah erbu je heraldickým vyjadrením patrocínia farského kostola v Bobrovci a jeho filiálnych kostolov. Kríž symbolizuje patrocínium kostola zasväteného svätému Jurajovi, ktorého tradičným symbolom je aj priebežný heraldický kríž, a pripomína tiež pôvodný kostol a miestnu kaplnku zasvätenú Svätému Krížu. Dve ľalie sú symbolom osobitnej úcty voči Nanebovzatej Panne Márii vo farskom kostole. Kľúč a meč sú atribútmi svätých Petra a Pavla, patrónov

filiálneho kostola v Pavlovej Vsi, a zlaté krížiky sú heraldickým vyjadrením patronína Všetkých svätých v Trstenom. Erb Rímskokatolíckej cirkvi, farnosti Bobrovec bol dňa ôsmeho marca roku dvetisícoseďemnást zapísaný do Heraldického registra Slovenskej republiky pod signatúrou W-338/2017.

Okrem tohto erbu dostal pri tejto príležitosti erb aj dôstojný pán Michal Marlena.

Jeho erb má túto podobu: v modrom štíte dvoma striebornými, zlatom prepásanými ľaliami sprevádzaný strieborný plamenný meč so zlatou rukoväťou a záštitou - to všetko obopäté zlatými váhami so striebornými retiazkami. Nad štítom sa vznáša čierny kňazský klobúk na každej strane s jedným čiernym strapcom na čiernej šnúre. Pod štítom sa vinie zlatá, purpuro podšitá stuha s mottom ORA PRO ME.

Plamenný meč a váhy sú atribútom svätého archanjela Michala, patróna krstného mena nositeľa erbu, dve ľalie pripomínajú jeho úctu k Panne Márii. Osobný erb dôstojného pána Michala Marleny je zapísaný v Heraldickom registri Slovenskej republiky pod signatúrou QM-931/2017.

PhDr. Ladislav Vrteľ,
hlavný herald Slovenskej republiky

Misijná púť detí do Levoče

13.5.2017

6:40 - 8:15

Parkovisko pri kostole, Levoča - zimný štadión

Ešte nie je ani sedem hodín. Rosa ešte vlaščí rastlinky. Od kostola sa ozývajú veselé a nedočkavé výkriky detí, našich malých pútnikov. Starostlivo kontrolujú zbalené ruksaky a vyzerajú autobus. Animátori s pánom farárom vybavujú posledné formality. Odbije sedem a autobus sa zrazu vyrúti zo zákruhy. Všetci nadšene nastupujeme. Začína sa dobrodružstvo...

Máme pred sebou dlhú cestu. Nepoznám lepší spôsob, ako sa zabaviť, než si z plných pľúc poriadne zaspievať. Cesta nám plynie veľmi hladko. Deti učíme nové ukazovačky a samozrejme fotografujeme - deti a majestátne Vysoké Tatry, ktorých sa nemôžeme nabažiť. Po hodinke a pol schádzame z diaľnice a vstupujeme do centra Levoče. Autobus prišiel do cieľovej destinácie, parkovisko pri zimnom štadióne.

Jedna z prvých zastávok na Mariánskej hore
Foto: redakcia

Alej Jána Pavla II. - Výstup na Horu

Na prvom stanovišti sme sa zaregistrovali a dostali ruženčky. Potom sme sa napili, aby sme mali dostatok síl, a s veľkým odhodlaním sme sa pustili do výstupu, sledujúc turistické značenia. Niekoľko stoviek metrov od prvého stanovišťa sa nachádzalo druhé, kde sme museli uhádnuť tri mená, ktoré nám mali predstaviť tému tohtoročnej púte. Postupným skákaním na písmenká s rovnakým znakom sme to zvládli. Na púti nás budú sprevádzať svätí František, Hyacinta a Lucia.

Slniečko vystupovalo čoraz vyššie, preto sme si pri ďalšom stanovišti vy-

Putovanie
Foto: redakcia

zliekli mikiny a pokračovali v riešení úloh. Tentokrát mali pre nás pripravené štyri otázky, na ktoré deti vedeli ihneď odpovedať. Vlastne nie som ani prekvapená. Sú to tie najšikovnejšie deti, aké poznám! Odpoveď nám prezradila rok - 1917. S týmito indíciami sme sa rozbehli k ďalšiemu stanovištu. Tam nás už čakali naše bobrovecké animátorky Viki a Terka. Museli sme pracovať s mapou. Našou úlohou bolo nájsť Fatimu (Portugalsko), Levoču a Bobrovec (Slovensko)

a napokon sme na malý lepiaci papierik napísali, za koho chceme obetovať dnešnú púť. Už sme videli vrchol baziliky. Vedeli sme, že sme blízko. Čakalo nás už len niekoľko zastávok. Jedna z nich bola ružencová, kde sme si zopakovali jednotlivé tajomstvá a desiatky svätého ruženca, a druhá, posledná, nám prezradila celý príbeh a boli nám vysvetlené všetky indície. Na úplný vrchol sme dorazili štvrtí. Zozbierali sme hygienické potreby a suché potraviny - obetné dary.

Pod vrcholom Mariánskej hory
Foto: redakcia

Po skončení svätej omše
Foto: redakcia

Bazilika Navštívenia Panny Márie - vrchol Mariánskej Hory

Mierne vysilení sme odpočívali na schodoch. Mali sme hodinku, aby sme zjedli chutné desiate a trošku sa rozhládli po okolí. Nasledovali eRko tance, hry a nechýbal ani zápis do Guinnessovej knihy rekordov za najväčšie ľuďmi vytvorené „M“. Po programe sme sa rozdelili na niekoľko skupiniek. Niektorí sa vybrali popozerať pripravené eRkoshopy a stánky so suvenírmi, iní sa pripravovali na svätú spoveď a vypočuli si prednášku o histórii baziliky. O 12:00 sme sa spoločne pomodlili a naobedovali. Vtom sa nečakane zamračilo a prišla silná búrka a prudký dážď, preto sme sa ruženček za celý svet pomodlili v bazilike, kde tak tiež pán biskup slúžil svätú omšu. O pol tretej sme sa pomaly vybrali na parkovisko, kde nás už čakal autobus.

16:30

Bobrovec

Domov sme sa vrátili veľmi unavení, no napriek tomu šťastní a povzbudení.

Patrícia Jarošová

Pred odchodom domov

Foto: redakcia

GEORGIUS

Oslava narodenín

Privítanie

Foto: Erik Bunta

Dňa 27. mája sme pre deti pripravili oslavu narodenín eRka. Oslava sa niesla v radostnom duchu a našim cieľom bolo hlavne zabaviť sa.

Stretli sme sa o 14:00 na fare. Deti prichádzali celé natešené.

Ako prvé sme zjedli narodeninové torty, za ktoré veľmi pekne ďakujeme Katke Dančovej a Ľubke Sekanovej, a potom sa to už všetko začalo. Najprv deti chodili po stanovištiach, kde museli zvládnuť ťažké úlohy, napríklad spraviť guinnessov-

Prvé pokyny

Foto: Erik Bunta

ský rekord alebo vytvoriť malé darčeky.

Pri nasledovnej hre boli deti rozdelené do štyroch skupín a súťažili, ktorá skupina ako prvá rozpustí mydlo vo vode.

Narodeniny

Foto: Erik Bunta

Spoločné hry

Foto: Erik Bunta

Deti sa pri tejto hre veľmi zabavili a tak tiež aj umyli. Nakoniec deti postupovali podľa indícií až k pokladu, ktorý sme si pre nich pripravili. Každý dostal cukríky a náramok s iniciálkami na pamiatku. Po náročnom programe sme si oddýchli pri opekačke, pri ktorej sme si zaspievali, zatancovali kopu eRko tancov, zahráli fut-

GEORGIUS

bal, ale hlavne sme sa zabavili.

Ďakujeme za pomoc všetkým rodičom, pánovi farárovi aj animátorom. Ďakujeme všetkým deťom, bez ktorých by oslava nebola oslavou.

Viktória Pikalová

Spoločné hry

Foto: Erik Bunta

Spoločné hry

Foto: Erik Bunta

Svätodušný pondelok

Na Svätodušný pondelok sme spolu s našim duchovným otcom Michalom slávili svätú omšu v kaplnke pod Vápenicou. Ešte nikdy tam nebolo toľko veriacich. K hojnej účasti prispelo aj nádherné počasie.

Počas svätej omše nám prvoprijímajúce deti pod vedením sestričky Salome zaspievali niekoľko sprievodných piesní. Za krásny duchovný zážitok úprimne ďakujeme nášmu pánovi farárovi a všetkým, ktorí pomohli pri príprave tejto slávnosti.

Martin Machaj

Duchovný otec Michal počas kázne
Foto: Martin Machaj

Prvoprijímajúce deti počas svätej omše
Foto: Martin Machaj

GEORGIUS

Návšteva z univerzity

V nedeľu 11. júna 2017 bola slávnosť Najsvätejšej Trojice pre našu farnosť výnimočná. Navštívili nás vdp. Róbert Slotka a vdp. Dušan Galica z pastoračného centra Katolíckej univerzity v Ružomberku. Slávili spolu s nami všetky tri sväté omše.

Priblížili nám svoju prácu na duchovnom formovaní mladých ľudí a poskytli nám informácie o možnostiach štúdia na ružomberskej univerzite. To bolo hlavným prínosom pre tých, ktorí rozmýšľajú, akú vysokú školu si vybrať. Po svätej omši sme si mohli kúpiť rôzne brožúrky a ozdobné predmety a týmto spôsobom podporiť univerzitu.

Martin Machaj

Relikvia s krvou svätého Jána Pavla II.
Foto: Martin Machaj

Duchovní otcovia
Foto: Martin Machaj

Prvoprijímajúce deti
Foto: Pavol Hriadel'

Prvoprijímajúce deti
Foto: Pavol Hriadel'